

figer ogsaa, at han har 4 „uforsørgede“ Børn, men jeg antager, at Ordet „uforsørgede“ er at forståe ganske saaledes, som vi saae det forstaaet under Behandlingen af det foregaaende Punkt. Det siges nemlig, at af disse 4 Børn er der 2 Sønner, og det hedder om dem: at deres Underviisning og Dannelse til deres fremtidige Bestemmelse først vil være fuldført om nogle Aar; de maae dog vel altsaa være temmelig vidt inde i denne Underviisning og Dannelse. Nu er det meget sandt, at vi vistnok alle kunde ønske vore Børn saaledes underviste og dannede, at de vilde kunne indtage en betydeligere Stilling i Staten; det er Noget, troer jeg, som enhver Fader gjerne vil bidrage til, naar han kan gjøre det, uden derfor at forlange Gunstbeviisninger af Staten; men at det skulde være en Grund for Staten til at yde en Mand Estergivelse i hans Gjæld, at han kunde faae sine Sønner uddannede frem for andre Børgeres Sønner i Staten til en større Virkefreds, kan jeg ikke erkjende for en rigtig Betragtning. Jeg troer, at Staten ønsker sig og til enhver Tid bør ønske sig gode Embedsmænd; men jeg troer ikke, at Staten har en saadan Mangel paa gode Candidater til sine Embeder, at den særlig skulde gjøre Opoffrelse for en enkelt Fader, for at hans Sønner kunde komme frem. Altsaa, denne Grund har for mig aldeles Intet at sige. Finantsministeriet har meent, at denne Mand påsøgende kunde afdrage 800 Rbd. aarligt, og jeg troer vistnok, vi ville være enige med Finantsministeren om, at det ikke vilde være overdrevent, paa en saadan Gjæld aarlig at afdrage 800 Rbd. Jeg vilde ønske, at Finantsministeren aldrig vilde tage et forholdsviis større Afdrag af Noget, der har en langt mindre Sum i Pension, end han her har bestemt at tage i dette Tilfælde; jeg troer, at han vilde vinde endogsaa megen Tak ved at vise sig ligesaa billig imod dem, der skulde mindre, som han her har viist mod dem, som skulde mere. Der er tillige — jeg finder det ikke i Udkastet, men jeg finder det i et Bilag, som er vedlagt, nemlig en Skrivelse fra Finantsministeriet — et Punkt, som jeg nærmere skal tillade mig at bede oplyst af den ærede

Finantsminister. I bemeldte Skrivelse staaer der nemlig, at foruden den Nedsættelse og de Bilskaar, under hvilke Afdraget skal stee, har den Påagjældende tillige ønsket, at Gjælden fremtidig maatte henstaae rentefri, og at Finantsministeriet ogsaa er gaaet ind derpaa; men jeg har efterlæst den påagjældende Mand's Ansøgning og jeg har ikke kunnet finde, at han har gjort et saadant Forlangende. Jeg mener derfor, at, dersom det virkelig er den ærede Finantsministers Mening, hvad jeg ikke kan see af Udkastet, at denne Deel af Gjælden i Fremtiden skal henstaae rentefri, saa har han givet den Påagjældende Mere, end han i Ansøgningen har forlangt. Det var dette Punkt, jeg ønskede oplyst, thi jeg troer, at hvis Finantsministeren vilde forståe dette Punkt i § 2 saaledes, som jeg maa antage ifølge dette Bilag, saa vilde jeg finde Opfordring til, hvis 14 Medlemmer vilde forene sig med mig, ved 3die Behandling udtrykkelig at indsætte en Tilføining om, at Gjælden ikke maatte være at betragte som rentefri, da jeg mener, at man ialfsald ikke skal give Manden Mere, end han selv forlanger. Jeg maa desuden bemærke, at den Påagjældende ingenlunde vil komme til at faae mindre at leve af, om han ogsaa kommer til at svare Renten, end det, han selv har ansørt som det Mindste, hvoraf han kunde leve; thi blandt de Afdrag, som han har meent at maatte fræregne aarlig, forend han fik de før nævnte 2,791 Rbd. for sig selv, findes der 200 Rbd. opsørt som Krigsskat, men da vi, som bekendt, ingen Krigsskat betale mere, ville disse 200 Rbd. være tilstrækkelige til at dække den største Deel af Renten, som han kan komme til at svare af den nedsatte Sum, og han vilde altsaa alligevel beholde henimod den Sum, som han har anseet for absolut nødvendig for at kunne leve. Jeg kan saaledes ifølge det alt foreliggende ingenlunde finde mig opfordret til at stemme for denne Nedsættelse. Naar jeg skulde yttre mig om de her omhandlede 2 Punkter ligeoverfor hinanden, saa vilde jeg sige, at der er endogsaa Mere hos mig, som taler imod at stemme for dette Punkt, end for det forrige; thi det forekommer mig, at de Grunde, som ere anførte for denne Nedsættelse,